

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 3542/2019
15.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Воларевић, адвокат из ..., против тужених ББ, кога у ревизијском поступку заступа Љиљана Р. Попадић, адвокат из ... и ВВ, ради исплате, одлучујући о ревизији првотуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1603/19 од 10.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији првотуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1603/19 од 10.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија првотуженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1603/19 од 10.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 579/18 од 28.01.2019. године, одбијени су приговори стварне ненадлежности суда и пасивне легитимације туженог ББ. Усвојен је тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцу за период од 01.03.2015. године до 01.09.2015. године, солидарно исплате по основу накнаде трошкова за исхрану у току рада износ од 28.373,52 динара са затезном каматом од 21.11.2018. године до исплате, по основу обрачунате затезне камате износ од 11.569,63 динара, по основу регреса за коришћење годишњег одмора износ од 10.662,66 динара са затезном каматом од 21.11.2018. године до исплате и по основу обрачунате затезне камате износ од 4.323,50 динара. Обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 48.900,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 1603/19 од 10.06.2019. године, одбио жалбе тужених и потврдио пресуду Основног суда у Суботици П1 579/18 од 28.01.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену првотужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се

ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права, у смислу члана 404. став 1. ЗПП-а, обзиром да је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог оброка поднета је суду дана 23.03.2018. године.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. ЗПП, у коме је ревизија увек дозвољена, већ на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора, очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија првотуженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић